

پرتره‌هایی از هنر معاصر

دامین هرست، سیندی شرمن
جولیان اشنابل، ریچارد سرا، جیمز تارل
متیو بارنی، موریتسیو کاتلان
جاسپر جانز، جف کونز، جان کارین

کالوین تامکینز

بهنام جلالی جعفری

سرشناسه:

تامکینز، کالوین، ۱۹۲۵-م.

Tomkins, Calvin

عنوان یادآور:

پرتوهایی از هنر معاصر / کالوین تامکینز [مترجم: بهنام جلالی جعفری].

مشخصات نشر:

تهران: نشر هنوز، ۱۳۹۴.

مشخصات ظاهری:

۳۷۰ ص. ۱۴/۵×۲۱/۵ س.م.

شابک:

۹۷۸-۶۰۰-۶۰۴۷-۳۷-۹

وضعیت فهرست‌رسانی:

ف.ا.

یادداشت:

عنوان اصلی: Lives of the Artists, 2008.

موضوع:

هنر - بدان - دشتنامه - تاریخ و نقد

موضوع:

روین - رن ۲۰ م.

شناسه افزوده:

جلد جعفری، بهنام، ۱۳۲ - مترجم

رده‌بندی کنگره:

N ۱۸۹/۲۰۲: ۹۱۳۹۴

رده‌بندی دیویی:

۷۰۰/۹۲۲

شماره کتابشناسی ملی:

۴۰۹۶۱۸۳

پرتوهایی از هنر معاصر

نویسنده: کالوین تامکینز

مترجم: بهنام جلالی جعفری (استادیار دانشگاه علم و فرهنگ)

ویراستار: فاطمه زمانی

چاپ اول، زمستان ۱۳۹۸

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

قیمت: ۶۰۰۰۰ تومان

طراحی کتاب: استودیو کارگاه - مصطفی بهزادی

اجرا: یاسر عزاباد

ناظر فنی چاپ: مصطفی شریفی

تمامی حقوق برای ناشر محفوظ است. هرگونه استفاده از متن این کتاب منوط به اجازه کتبی ناشر است.

نشر هنوز، تهران، صندوق پستی ۱۴۸۶-۱۹۳۹۵ *** info@hanoozpub.com *** www.hanoozbooks.com

۹	مقدمه
۱۴	دامین هرست
۳۸	سیندی شرمن
۶۶	جولیان اشنابل
۹۴	ریچارد سرا
۱۲۶	جیمز تارل
۱۵۰	متیو بارنی
۱۷۸	موریتسیو کاتلان
۲۰۴	جاسپر جانز
۲۳۴	جف کونز
۲۶۲	جان کارین
۲۹۱	فهرست نام‌ها

مقدمه

امروزه نسبت به گذشته خلق اثر هنری هم آسان تر شده است و هم سخت تر. در اوایل قرن بیست تغییرات اساسی جامعه و هنر موجب ظهور هنرمندان جدیدی شد که وظیفه نخست شدن خلق یا کشف «خود» جدیدی بود. همه ملزومات قبلی، مثل سنت، مهارت، جدیت، تربیت، آموزش رسمی، کم کم کنار گذاشته شدند یا اختیاری شدند. به نظر می رسید هنر می تواند همان چیزی باشد که هنرمند به آن می اندیشد و می نمودنی هر برای به کارگیری روش ها و مواد جدید وجود ندارد، از دیدنو و ساخته های کلامی گرفته تا طبیعت بکر و جزئیات شهری. آزادی بی حد و مرز هنرمند مدرن خود را در دنیای بی پایان شده است. اگر هر چیزی هنر باشد، پس از کجا شروع کنیم؟

هنر از نظرده هنرمند معاصر، که در کتاب حاضر درباره شان به بحث و تبادل نظر پرداختیم، رویکردی است به مسائل زندگی (بخش هایی از کتب قبلاً در نیویورکر چاپ شده است و در این کتاب با بررسی بیشتر زندگی هنرمندان با اندکی تغییر روزآمد شده است). ریچارد سرا، یکی از بزرگ ترین مجسمه سازان زنده، به راحتی دین خود را نسبت به آثار جاسپر جانز اعلام می کند که بسیار مورد تحسین بوده است، اما این دو نفر از لحاظ خلق و خو، ذهنیت و تسلط بر

نفس چنان متفاوت اند که نمی‌توان حتی گفت‌وگوی سودمندی را میان آن‌ها متصور شد.

جف کونز و دامین هرست، استادان فعلی هنر جنجالی و رسانه‌محوری که اثرات نامطلوب و زیان‌آور ناشی از سرگرمی‌ها و شهرت افراد و حرص و طمع سرمایه‌داری متأخر را شدت می‌بخشد، در اواسط کار حرفه‌ای‌شان نقش‌های دزدان، افسران و پدران فداکار را برگزیدند. برعکس، سیندی شرمن کاملاً از قرار گرفتن در کانون توجه اجتناب می‌کند، اما همچون مجری چیره‌دستی در تئاتر و سرگشتگی‌های متغیرش شکوفا می‌شود؛ و موریسیو کاتلان، هنرمند گریزپای دوهزار ناشناختگی، جوای طنز تلخی است که به طور دقیق به معضلات اجتماعی و فلسفی‌مان اشاره کند.

جولیان اشناپل همزمان با رونق بازار هنر در دهه ۱۹۸۰ فراز و فرودی داشت. از آن پس دو فعالیت را در پس گرفته است: همچنان خود را نقاشی نئو اکسپرسیونیست می‌داند اما به‌طور فزاینده‌ای در مقام کارگردان فیلم و برنده جایزه کارگردانی نیز به خوبی پیش رفته است. جیمز تارل زندگی طولانی حرفه‌ای‌اش را صرف تبدیل یک دهانه آتش‌فشان به رصدخانه‌ای برای بررسی جنبه‌های پدیدارشناختی نور کرده است. فیلم‌های وسواس‌گونه و اسطوره‌محور متیوبارنی برخاسته از مجسمه‌های او هستند که با موادی مثل وازلین و نشاسته و به کارگیری بدن خود هنرمند ساخته شده‌اند. او همچنین با استفاده از استادیوم فوتبال بویس، ساختمان کرایسلر و جزیره منهتن تعداد زیادی از هم‌نوعان زنده و مرده. جان کارین تصمیم گرفت هنر نقاشی فیگوراتیو را با کشف دوباره مهارت‌های کلاسیکی احیا کند که بعد به دست خود او کاملاً هم کارآمد شد. وجه مشترک هنرمندان مذکور در آثارشان نیست.

یک بار شنیدم که نقاشی جوان و نادان به نقاشی موفق اهانت می‌کند و می‌گوید

که او «حتی نمی‌داند هنر چیست». مگر کسی می‌داند هنر چیست؟ مارسل دوشان، تأثیرگذارترین هنرمند صد سال اخیر، در سال ۱۹۱۳ که اشیاء معمولی ساخته‌شده توسط ماشین را (بطری پاک‌کن، پاروی برف‌روبی) گزینش و امضاء می‌کرد، به این راز پی برد و اشیاء را به آثار هنری «حاضر و آماده» تبدیل کرد. دوشان گفت که «حاضر و آماده» در واقع نوعی انکار امکان تعریف هنر است. برخی از مردم نیز تصور می‌کنند که بخش عمده‌ای از آنچه این روزها به عنوان هنر قلمداد می‌شود صرفاً بی‌بندوباری است. آینده، این قاضی سنگدل، ممکن است به آن‌ها حق بدهد. در عین حال، هنر معاصر، با هر توصیفی، در فضای بی‌بقه‌ان از پذیرش و استقبال قرار دارد. سیلی از پول از منابع جدید و اغلب غیرمنتظره - پولدارهای امریکایی، الیگارش‌های روس و میلیاردهای پشت پرده در هنگ‌کنگ، سانگهای یا ابوظبی - بازار هنر را دگرگون کرده‌اند و کار هنرمندان برجسته معاصر اکنون در راج‌ها قیمت بیشتری (در مقایسه با امپرسیونیست‌ها یا استادان مدرن) دارند. نوعی فروپاشی، که کارشناسان هنر سال‌هاست آن را پیش‌بینی می‌کنند، مدتی است در راه باشد، اما تزلزل بازار سهام در سال ۲۰۰۷ مانع نشد که خریداران زیادی یکی از مجسمه‌های دامین هرست ۱۹ میلیون دلار بپردازند و قیمت اثرات او در بازار با نام تصادف ماشین سبزنگ نیز به ۷۲ میلیون دلار برسد. جهان هنر، سیلابی از مجسمه‌های مستقل بود، در حال حاضر بخشی از صنعت فعالیت بصری گسترده‌ای در حیطه فرهنگ به شمار می‌رود که شامل فیلم، مد، تلویزیون و تبلیغات می‌شود و همواره می‌خواهد مرزهایی را که موجب جدایی این حوزه‌ها می‌شوند از بین ببرد.

همه این‌ها زندگی هنرمند را بغرنج‌تر می‌کند. فشار برای موفق شدن در بازار یا تثبیت «برند» و سبک هنری منحصر به فرد شاید تصادم پیدا کند با نیاز به

پذیرش شکست در جریان جست و جوی بینشی عمیق تر. این فشار باعث می شود شخصیت قوی با این گونه تمایلات سازگار شود یا آن ها را نادیده بگیرد و این ما را برمی گرداند به مسئله ابتکار و ابداع. منتقدان فرمالیست هنر می گفتند زندگی هنرمند ربطی با فهم اثرش ندارد. شاید از نظر تعدادی از منتقدان همین طور باشد، اما از سال ۱۵۵۰، که جورج واساری اولین کتابش را با عنوان زندگی معماران، نقاشان و مجسمه سازان معروف ایتالیا منتشر کرد. زندگی نامه به درک ما از هنر شکل بخشیده است. طبق تجربه های من، زندگی هنرمندان معاصر با آنچه خلق می کنند به هم آمیخته است، طوری که نمی توان این دنیا را از یکدیگر تفکیک کرد. اگر اثر هنری جالب توجه باشد احتمالاً زندگی خالق آن نیز بآلب توجه است.

البته بسیاری از آثار هنر معاصر حالب توجه نیستند، تا حدی به دلیل کثرت آن ها. ده هزار هنرمند فقط در نیویورک زندگی می کنند. برای کسانی که شما نام آن ها را نشنیده اید، آزادی نام سه برابر آلب تعبیر می شود به هنری که اجرای آن نسبتاً ساده است - به بیان رایج، هنر سرری. از نظر بقیه، خلق اثر هنری همچنان کار طاقت فرسایی است. فرانک استار، استاد هنر معاصر، می گوید دنیای هنر معاصر را شبیه هرمی گسترش یابنده در نظر بگیرید. قاعده اش عریض تر و گسترده تر می شود، اما رأس آن زیاد جا ندارد.